

2-Müzik Ruhun Nesidir?

Yazar Ali Kara

Perşembe, 07 Ağustos 2008 12:57 - Son Güncelleme Perşembe, 07 Ağustos 2008 13:10

2- Şarkının Hükmü:

İlim adamlarının haram olduğunu söyledikleri şarkı bu hususta meşhur olanların alışageldikleri, nefisleri harekete getiren, hevâ ve kadınlara şevk ar-zularını uyandıran, yerinde duranı harekete getirip, saklı olanı ortaya çıkar-tan hayasızca ifadelerdir. Bu tür ifadeler eğer kadınları sözkonusu eden, gü-zelliklerini anlatan şiirler halinde olup söz ediyor, haramları sözko-nusu ediyorsa, bunun haram olduğunda görüş ayrılığı yoktur. Çünkü boş söz ve yerilmiş olan şarkıcılığın bu olduğu hususunda ittifak vardır.

Günümüzde sufilerin bidat olarak ortaya çıkardıkları kaval, tef, vurmali sazlar ve telli sazlardan oluşan çeşitli şarkı ve çalgı aletlerini dinle-me tiryakiliğine gelince; bu haram bir şeydir,

İbnu'l-Arabî der ki: Savaş davulu çalmakta bir mahzur yoktur. Çünkü bu nefislere sebat, düşmanlara korku verir. Çoban kavalları hususunda ise görüş ayrılığı vardır. el-Cevherî dedi ki: Çobanın çaldığı kamıştan kavala Araplar heyraa da derler, yaraa da derler. el-Kuşey-rî dedi ki: Peygamber (sav)'in Medine'ye girdiği gün önünde tef vurulmuş. Ebubekîr bunu önlemek isteyince, Rasûlullah (sav) şöyle buyurmuştur: "On-ları bırak ey Ebubekir! Ta ki yahudiler bizim dinimizin geniş olduğunu bilsinler."

Nikâh davulunun def gibi olduğu söylenmiştir. Nikâhın ilanını yaygınlaştıran sair aletlerin de güzel sözlerle ve çirkin ifadeler taşımayan güf-telerle birlikte kullanılması da caizdir.

Burda bahis konusu olan, ilan için yapılanlar olup ramazan davulu da bu kabildendir. Padişahların fermenında ilan yapılırken davulun çalınması gibi.

3- Şarkı ile Uğraşmak Sebebiyle Şahitliğin Reddolunacağı ve Olmayacağı Haller:

Sürekli olarak şarkı ile uğraşmak, şahitliğin reddolunmasına sebep teşkil eden bir sefihliktir. Eğer bu devamlı surette değil ise, şahitliğin reddolun-masına sebep değildir. İshak b. İsa et-Tabba' dedi ki: Ben Malik b. Enes'e Me-dinelilerin şarkıcılığa ne kadar ruhsat verdiklerine dair soru sordum. O da: Bizim bulunduğumuz yerde bu işi ancak fasıklar yapar, diye cevap verdi.

Ebu't-Tayyib Tahir b. Abdullah et-Taberî de şöyle demektedir: Malik b. Enes'e gelince, o şarkı söylemeyi ve onu dinlemeyi yasaklamış ve şöyle de-miştir: Bir kimse bîr cariye satın alır da onun şarkıcı olduğunu görürse, ayb (kusur) dolayısıyla onu geri çevirmek hakkına sahiptir. Diğer Medineli ilim adamlarının görüşü de budur.

İbn Huveyzîmendad dedi ki: İmam Malik'e gelince, ondan nakledildiği-ne göre o bu işi bilen birisi idi ve onun kabul ettiği görüş, bu işin haram ol-duğu doğrultusunda-ydı. Ondan şöyle dediği rivayet edilmiştir: Ben genç bir delikanlı iken bu sanatı öğrendim. Annem bana: Oğulcağızım dedi. Bu sa-nata yüzü güzel olanlar uygun düşer, sen ise böyle değilsin. Bunun yerine git, dini ilimleri tahsil etmeye bak. Ben de Rabia'nın sohbetinde bulundum ve yüce Allah bunda büyük bir hayır takdir etti.

Ebu't-Tayyib et-Taberî dedi ki: Ebu Hanife'nin mezhebinde ise o, nebiz içmeyi mubah kılmakla birlikte, şarkıcılığı mekruh görür ve şarkı dinleme-yi günahlardan sayardı. Diğer Kufelilerin görüşü de böyledir. İbrahim, eş-Şa'bî, Hammad, es-Sevrî ve diğerleri gibi. Bu hususta onlar arasında herhangi bir görüş ayrılığı yoktur. Aynı şekilde bu işin mekruh olup bunun men oluna-cağı hususunda Basra ilim adamları arasında da görüş ayrılığı bulunmamak-tadır.

(Ebu't-Tayyib devamla) dedi ki: Safînin bu husustaki görüşüne gelince, o şöyle demiştir: Şarkı batıla benzer bir mekruhtur. Kim bu işi çokça yaparsa, o kimse sefihtir ve bundan dolayı şahitliği reddedilir.

Ebu'l-Ferac el-Cevzî mezhebinin İmamı Ahmed b. Hambel'den üç rivayet zikretmektedir: Mezhebimize mensub ilim adamları Ebubekir el-Hal'al ile ar-kadaşı Abdu'l-Aziz'den şarkının mubah olduğunu zikretmişler ve onlar bu-nunla kendi dönemlerinde bulunan kasideler ve

2-Müzik Ruhun Nesidir?

Yazar Ali Kara

Perşembe, 07 Ağustos 2008 12:57 - Son Güncelleme Perşembe, 07 Ağustos 2008 13:10

zühde teşvik edici şiirlere işaret etmişlerdir. İmam Ahmed'in mekruh görmediğine dair rivayetler bu şe-kilde yorumlanır. Kendisine ölen bir adamın geriye bir çocuk ve şarkı söy-leyen bir cariyeye bırakarak bu çocuğun şarkıcı cariyenin satılmasına ihtiyaç duyması halinde durumun ne olacağına dair sorulan soruya verdiği şu cevap delil teşkil etmektedir: Böyle bir cariyeye şarkıcı diye değil, vasıfsız diye satılır. Ona: Ama o (bu haliyle) otuzbin eder fakat vasıfsız diye satılacak olur-sa ancak yirmibin eder denilince o da: Ancak vasıfsız diye satılabilir demiş-tir.

Ebu'l-Ferac dedi ki: Ahmed'in bunu söylemesinin sebebi şudur: Çünkü böyle bir şarkıcı cariyeye zühd kasidelerini nağmeli söylemiyordu. Aksine o aşk duygularını harekete getiren, neşelendiren güfteleri şarkı olarak söylüyordu.

İşte bu, şarkının sakıncalı olduğuna bir delildir. Zira sakıncalı olmasay-dı, yetimin aleyhine bir mali zararın kabulü caiz olamazdı. İşte bu da Ebu Tal-ha'nın Peygamber (sav)'a: Benim yanımda yetimlere ait bir şarap vardır, de-mesine; Peygamber'in de ona: "O şarabı dök" diye cevap vermesine benze-mektedir. Şayet bu şarabın yetimlerin menfaatine kullanılması caiz olsaydı, elbetteki yetimlerin mallarının boşa dökülmesi emrini vermezdi.

et-Taberî dedi ki: Çeşitli bölgelerdeki ilim adamlarının icma ile şarkı mek-ruhtur ve ondan alıkonulur. Bu hususta İbrahim b. Sa'd ve Ubeydullah el-An-berî cemaate muhalefet etmişlerdir. Rasûlullah (sav) ise şöyle buyurmuştur: "Sizler en büyük kalabalığa uymaya bakınız." "Her kim cemaatten ayrılacak olursa bir cahiliye ölümüyle ölür."

Ebu'l-Feîac dedi ki: Bizim mezhebimize mensub el-Kaffal Şarkıcı ve rakkasın şahitliği kabul olunmaz, demiştir.

Derim ki: Bu hususun caiz olmadığı böylelikle sabit olduğuna göre; bu-nun için ücret almak da caiz değildir. Ebu Ömer b. Abdî'l-Berr ise şarkıcılık karşılığında ücret almanın haram olduğu hususunda icma bulunduğunu id-dia etmektedir.

4- Şarkıcı Cariyelerin Şarkılarını Dinlemenin Hükmü:

Kadı Ebubekr b. el-Arabî dedi ki: Şarkıcı cariyeleri dinlemeye gelince, ki-şinin kendi cariyesinin şarkılarını dinlemesi caizdir. Çünkü böyle bir ca-riyenin ne zahirînden, ne batınından ona haram olan bir tarafı yoktur. Onun sesinden lezzet alması nasıl yasaklanabilir? Ancak kadınların erkeklerin önünde açılması, mahremiyet perdelerinin kaldırılması ve kötü

2-Müzik Ruhun Nesidir?

Yazar Ali Kara

Perşembe, 07 Ağustos 2008 12:57 - Son Güncelleme Perşembe, 07 Ağustos 2008 13:10

sözlerin işi-tilmesi ise caiz değildir. Şayet bu sınırlar çiğnenip helal olmayacak işler ya-pılırsa, caiz olmayan şeyler işlenirse, o takdirde böyle bir iş başından beri ya-saklanır ve kökünden sökölüp atılır,

Ebu't-Tayyib et-Taberî der ki: Mahrem olmayan bir kadından şarkı dinle-meye gelince; Şafî mezhebine mensub ilim adamları caiz değildir, demişler-dir. Bu kadın ister hür olsun, İsterse köle farketmez. Şafî de şöyle demek-tedir: Cariyesi bulunan bir kimse şarkı dinletmek için başkalarını toplayacak olursa, bu kimse bir sefihtir, onun şahitliği reddedilir. Daha sonra böyle bi-risi hakkındaki sözlerini daha da ağırlaştırarak: Böyle bir iş deyyusluktur, de-miştir. Böyle bir cariyeye sahip olan kimseyi sefih kabul etmesi, insanları ba-tıla davet etmiş olmasından ötürüdür, İnsanları batıla davet eden bir kimse ise sefih demektir.

5- Boş İşleri Satın Alanların Gayeleri:

"Allah'ın yolundan saptırmak... İçin"; buyruğunda yer alan; "Saptırmak için" lafzı genellikle "ye" ötreli olarak okunmuştur. Başkalarını hidayete giden yoldan saptırmak için, demektir. Bir kimse başkasını da saptıracak olursa, kendisi de sapmış olur.

İbn Kesir, İbn Muhaysın, Humeyd, Ebu Amr, Ruveys ve İbn Ebi İshak ise lazım fiil olarak "ye" harfini üstün okumuşlardır ki, "bizzat kendisi sapsın di-ye" anlamına gelir.

Musiki Nedir?

Yukarki izahlarda beyan edilen çalgı ve şiirlerin nefsin hoşuna giden, şehveti ve gafleti artıran şeyler olduğunu gördük. Şimdi de ruhun etkilendiği bazı şeyleri kısaca izah edelim.

Ruh asli vatanından ayrıldığı için bu dünyada ve beden içinde garibtir, mahzundur. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem **“Hüzün benim arkadaşımdır.”** Buyurmakla bu manaya işaret etmiştir.

2-Müzik Ruhun Nesidir?

Yazar Ali Kara

Perşembe, 07 Ağustos 2008 12:57 - Son Güncelleme Perşembe, 07 Ağustos 2008 13:10

Mevlana Celaleddin Rumi k.s. neye üfürmekle bu manayı dile getirmiş, ey ruh asli vatanından ayrı kaldın haline üzölmüyorsun, ama kamış, kamışlıktan ayrılınca vatanına hasret çekerek hüznleniyor, diyerek haleti ruhiyyesini ifade etmiştir. Bu zevki anlamayan nefsi emmare esirleri, işi nağmeye, çalgı çengiye dönüp kıvırmaya değıştirmiş.

Ruh kendi gıdasını almak ister. Bu yüzden Mevla teala **“Dikkat edin, ancak Allahın zikri ile kalbler-ruhlar mutmeinne olur.”** Buy
urmuştur.

Ruha bu gıda verilmezse ruh ölür yani kararır kokuşur ve dünyacı olur, zira ruh tabi olduğı şeyin hükmünü alır. Ruhu tesirlendiren bazı şeyler de vardır, mesela rüzgarın esintisi, suyun akması, bir makinanın ahenkli şekilde çalışması, denircinin örsüne düzenli şekilde vurması, kara tranin buharlı düdüğünü öttürmesi gibi tabii şeyler insan ruhunda tesir eder ve onu anevi tarafına sevk eder. Öyleyse Allahın rızasına uygun olan şeylerle, zikir, Kur'an, ezan gibi lafızları okumakla ruh daha fazla etkilenecektir. Yeterki ruh, dünyacı hale dönüşmüş olmasın, ibadetten lezzet alsın. Mektubatı Rabbani'nin beyanına göre çekilen sıkıntı ve meşakkatler bile ruha gıda olur ve onun nuraniyyetini artırır. O halde ey müslüman, dinlediğın şey islama uygun olmayıp Allah rızasını taşımıyorsa, aslında o şey, ruhunu öldürmektedir, nefsinı azdırmaktadır. Sen bakma -müzik ruhun gıdasıdır- diyen şaşkınlara, onlarda ruh kalmamış ruhsuz olmuşlar.

Telefondaki melodiler, t.v. lerdeki fon müzikleri, kapı zillerinden melodiler v.s. şeylerden de sakınmak gereklidir. Hatta namazda çalan bir telefonun melodisi, nerdeyse namazımızı ifsad edecek, bunun vebali de çok fazladır, unutmayalım.